FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS

Zwettl, Ende 12. Jh. Seite 199v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

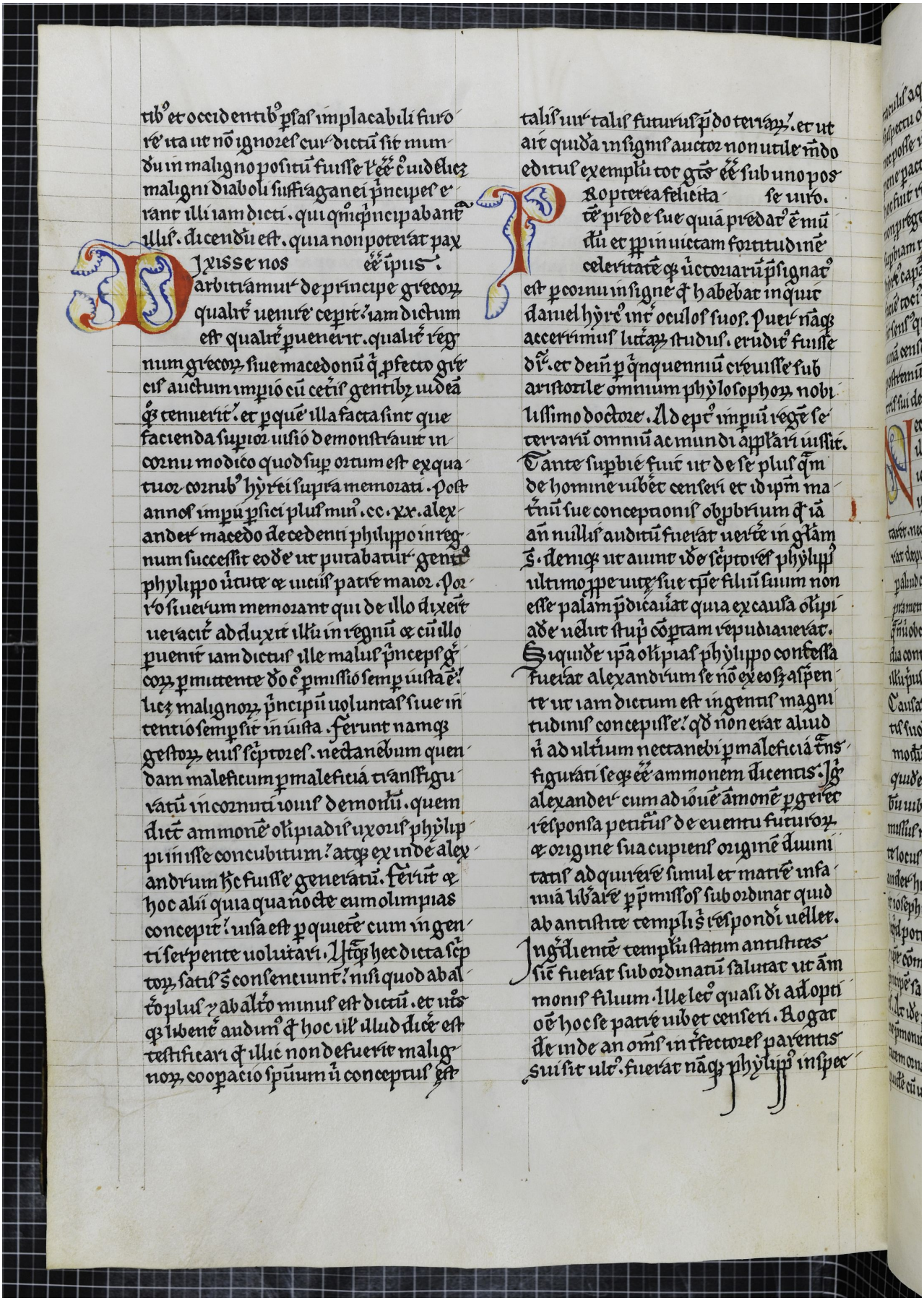

tib⁹ et occidentib⁹ p̄sas implacabili furo
re ita ut nō ignores cur dictū sit mun
du in maligno positū fuisse l' ēē c̄ uidelicz
maligni diaboli suffraganei p̄ncipes e
rant illi iam dicti. qui q̄m̄ c̄ p̄ncipabant
illis. dicendū est. quia non poterat pax
Dixisse nos ēē ipus.
Arbitramur de principe grecoꝝ
qualit' uenire cepit. iam dictum
est qualit' p̄uenerit. qualit' reg
num grecoꝝ siue macedonū q̄ p̄fecto gre
cis auctum imp̄io cū ceteris gentib⁹ uideā
q̄ tenuerit. et p̄ quē illa facta sint que
facienda sup̄ior uisio demonstrauit in
cornu modico quod sup̄ ortum est ex qua
tuor cornib⁹ hyrci supra memorati. Post
annos imp̄ii p̄sici plus min⁹. cc. xx. alex
ander macedo decedenti philippo in reg
num successit eodē ut putabatur gentis
phylippo uirtute et uiciis patre maior. Por
ro si uerum memorant qui de illo dixerit
ueracit' adduxit illū in regnū et cū illo
p̄uenit iam dictus ille malus p̄nceps g̃
coꝝ p̄mittente dō c̄ p̄missio semp̄ iusta ē.
licz malignoꝝ p̄ncipū uoluntas siue in
tentio semp̄ sit iniusta. Ferunt namq̄
gestoꝝ eius sc̄ptores. nectanebum quen
dam maleficum p̄ maleficia transfigu
ratū in cornuti iouis demoniū. quem
dicit ammonē olipiadis uxoris phylip
pi inisse concubitum. atq̄ ex inde alex
andrum hc fuisse generatū. Ferunt et
hoc alii quia qua nocte eum olimpias
concepit. uisa est p̄ quietē cum ingen
ti serpente uolutari. Utq̄ hec dicta sc̄p
toꝝ satis s̄ consenciunt. nisi quod ab al
tō plus ꝯ ab altō minus est dictū. et utrū
q̄ libent' audim⁹ q̄ hoc ul' illud dicē est
testificari q̄ illic non defuerit malig
noꝝ coop̄acio sp̄uum u̇ conceptus est

talis uir talis futurus p̄ do terraꝝ. et ut
ait quidā insignis auctor non utile m̄do
editus exemplū tot gt̄s ēē sub uno pos
Propterea felicita se uiro.
tē prede sue quia predat' ē mū
dū et p̄p̄ inuictam fortitudinē
celeritatē q̄ uictoriarū p̄signat'
est p̄ cornu insigne q̄ habebat in quit
daniel hyrc' int' oculos suos. Puer namq̄
accerrimus litt̄aꝝ studus. erudit' fuisse
dr̄. et deinde p̄ q̄nquennium creuisse sub
aristotile omnium phylosophoꝝ nobi
lissimo doctore. Adept' imp̄iū regē se
terrarū omniū ac mundi appl̄ari iussit.
Tante sup̄bie fuit ut de se plus q̄m
de homine uiberet censeri et id ip̄m ma
tr̄nū sue conceptionis obp̄brium q̄ iā
an̄ nullis auditū fuerat uertē in gl̄am
s̄. denique ut aiunt idē sc̄ptores phylipp̄
ultimo p̄pe uite sue tp̄e filiū suum non
esse palam p̄dicauerat quia ex causa olipi
adē uelut stup̄ cōptam repudiauerat.
Siquidē ipā olipias phylippo confessa
fuerat alexandrum se nō ex eo s̄z aspen
te ut iam dictum est ingentis magni
tudinis concepisse. q̄d non erat aliud
n̄ ad ultium nectanebi p̄ maleficia trans
figurati seq̄ ēē ammonem dicentis. Ig̃
alexander cum ad iouē ammonē p̄geret
responsa petitur de euentu futuroꝝ
et origine sua cupiens originē diuini
tatis adquirere simul et matrē infa
mia liberare p̄ p̄missos subordinat quid
ab antistite templi s̄ respondi uellet.
Ingrediente templū statim antistites
sic fuerat subordinatū salutat ut ām
monis filium. Ille let' quasi dī ad opti
oē hoc se patre uiberet censeri. Rogat
de inde an om̄s int̄fectores parentis
sui sit ult'. fuerat namq̄ phylipp̄ inspec